

Miletín 1998 X.jubilejní cyklotramp.

Letošní desátá jubilejní cyklistická výprava Koberováků o které mám podat písemné svědectví se nesla ve slavnostním duchu. Nejen že lákala svou tradiční vůní dalek a romantikou, ale i avizovanou vůní pečeného berana obětovaného bohu deště za přízeň počasí, na oslavu deseti let trvání našich cyklistických aktivit na počátku prázdnin.

Pravděpodobně díky této libé vůni ale i tomu, že se letošní cyklotramp odehrává téměř za humny, je tu náhle o dvacet cyklo-berano-trampů více jak v předešlých letech. V jejich čele Jirka Plíhal- známý gurmán, který zanechal doma i kola, a jede kempovat pouze s náčiním na konzumaci, otvírákem na pivo a konzervy. Nováčci stojí spolu s námi na startu a hltají všemi svými smysly počínání nás zkušených a řadou cyklotrampů protřelých mazáků. Jejich zvědavé oči jasně kontrastují s našimi šibalskými grimasami, nás zkušených, připravených rozdávat autogramy, rady a ponaučení.

Na úvod však musím přiznat, že jsme se jako mazáci a disciplinovaný kolektiv vůbec, ale vůbec neukázali. Následoval totiž živelný, neorganizovaný odjezd. Chaos a zmatek. Zde snad lze pochválit jedině novice Jindru Kvapila který jel celou cestu ukázněně za mnou. Jsem přesvědčen, že jel li bych do Miletína přez Karlovy Vary, jel by mi také v patách. Na nováčka skutečně zodpovědný přístup!

V Miletínském kempu nás vítá posečená louka s hníjícími kupkami sena které musíme nejprve odstranit a poté již následuje známý rituál stavby stanů, přesuny a vyhledávání nejlepších pozic. Slávek Cvček určuje s virgulemi geopatogení zony a co chvíli je slyšet z jeho úst "Mamko, tady by to šlo"

Justrovi se nastěhovali se svým stanem do Matěchova stanu- snad kvůli zimě, nevím... A všichni pak chtějí za souseda Honzu Brožka. Stavba stanů probíhá asi hodinu. Největší problémy s budováním přístřeší mají Kvapilovi.

Jsou předzvěstí politického rozštěpení ODS, neboť Broža opustiv její řady se přidal do strany k Rumlovi- patrně pro sympatické jméno začínající jeho oblíbeným nápojem zapůjčil Jindrovi prakticky nesestavitelný stan a tento hlavolam ve kterém scházelo několik dílů byl skutečným oříškem pro všechny zainteresované stavebníky této dočasné obecní úřadovny.

Souběžně s budováním rodinných sídel probíhá i stavba stanu společenského- jídelny a kulturní místnosti, největší stavby svého druhu do okruhu 50 km od Miletína.

Přijatelná je vzdálenost stanů do výčepu i na WC, pivo odpovídá evropské normě. K dokonalosti schází oddělenost kempu od koupaliště, ale i zde si víme rady a na jeden lístek se vykoupeme všichni.

V noci se na seznamovacím večírku rozpočítáváme na první až čtyřicátisedmý. Tolik koberováků je nás letos v Miletíně..

Druhý den je pak již běžnou a zažilou cyklotrampskou záležitostí.

Na mapě nejprve vyhledáváme nejvyšší místo v okolí abychom se rozhlédli do okolní krajiny a pak již společně vyjíždíme vstříc letošním dobrodružstvím. Zvíčina která je v dostupném okolí nejvyšším bodem je bohužel zahalena mlhou, viditelnost nula, dokonce začíná drobně pršet. Také Raisova chata

na vrcholu uzavřena a tak si tu nedáme ani plánované pivo. Dnešní den se zatím jaksi nevydařil. Do večera však zbývá dosud dost času na to aby se vše v dobré obrátilo, zejména když je na večer plánovaná skopová beraní hostina.

Ihned po příjezdu do kempu podřizujeme veškerou činnost této události.

Je namontován rožňák s elektrickou přípojkou, je připravována hromada dřeva, nechybí ani naražený sud.

Opékání probíhá až do večera. Všichni včetně správce kempu a jeho psa slintají mlsně kolem, vypadá to a voní velice krásně.

Konečně je to pak tady. To co následuje si v ničem nezadá s nejdramatičtějšími momenty filmového hororu Piraña. Jako na povel se ze všech stanů a ze všech koutů kempu sbíhají k vonící pečení hordy hladavých nedočkavců vyzbrojených noži a vidličkami - nastává příšerná žranice. Z této téměř apokalyptické scény se mi vybavují některé dramatické okamžiky ještě dosud. Stále vidím jak se Jirkovi Plíhalovi podařilo urvat celou zadní nohu a zmizet s ní a rodinou ve stanu odkud bylo slyšet pouze chroupání kostí, hlasité krkání a mlaskot.

Vybavuje se mi souboj dvou nejmenovaných koberováků Justry a Studničky o kus libového masa i rvačka dětí za stanem o napůl ohlodanou kost...

Někteří z nás, nepůl vegetariáni pouze ochutnávali, já konkrétně pouze kvůli karnitinu ve skopovém mase údajně obsaženém. Při pohledu na mastné huby kamarádů jsem si pak raději vyfasoval od správce kempu vlastní klíč od záchodové kabinky pro příští den. Skopové hody se protahují až do pozdních hodin večerních. Z noční koupele po násilném vniknutí do oploceného prostoru koupeliště mi zbyly pouze roztržené trenky a šrám od ostnatého drátu který jen těsně minul místa po jejichž zasažení mi byla i viagra málo platná.

V tomto a podobném duchu probíhají následující dny. Ve dne na kole, v noci ve stanu u ohně nebo ve výčepu při sledování MS v kopané.

Počasi je nám příznivě nakloněno a tak se na našich výletech osmělujeme dál a dál. Během těchto výletů jsme několikrát vyšlapali kopec ze Dvora Králové, Navštívili města Jaroměř, Hořice, Lázně Bělohrad, Českou Skalici, Trutnov, projeli jsme Babičino údolí, navštívili zámek Kuks, Braunův betlém, pštroší farmu, Velký Vřešťov...

Řada z nás si zde vytvořila i kvalitní osobní rekordy v délce trati ujeté na kole za jeden den.. To když jsme na trati z Miletína do Babičina údolí a zpět našlapali více jak 90 km. Poprvé v historii cyklotrampu se na vzdálenost větší než 3 km od kempu vydálila i Alena Justrová.

Také Honza Brožek si vylepšil svůj osobní rekord v délce jízdy bez pivního občerstvení na úctyhodných 22 km. Svědek který stál po tomto jeho skvělém žízlivém rekordu v Jaroměři ve frontě na pivo vypověděl: "Honza si nechal natočit dvě piva. V tom mi spadla na zem rukavice a než jsem ji stačil zvednout, měl už jedno v sobě a druhý u huby!"

Přátelé, mohl bych pokračovat v líčení příhod a zážitků které se mi vybavují, ale domnívám se že toho není třeba, že si své zážitky a dojmy uchovává každý sám a není třeba dále pitvat tuto zdařilou cyklotrampskou akci, neboť se již také píše rok 1999 a je čas přemýšlet a chystat novou výpravu. Zdeněk Novák